

prima instanță: A. Arhip
instanța de apel: A.Bostan
A.Pahopol, V.Negru

dosarul nr. 3ra-618/18

ÎNCHEIERE

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Nina Vascan

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Danuța Tatiana, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017,

adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Sternițchi Ruslan împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ

c o n s t a t ă :

La 21 martie 2017 Sternițchi Ruslan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, în perioada 01 octombrie 1995 – 03 decembrie 2004 și de la 30 septembrie 2005 pînă în prezent activează în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne.

Invocă faptul, că în perioada 24 februarie 2006- 16 mai 2008 a activat în calitate de șef al Izolatorului de detenție provizorie al Comisariatului de Poliție Raional Sîngerei.

Mai menționează, că la 09 martie 2017 s-a adresat Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu cerere prealabilă, solicitînd recalcularea vechimii în muncă corespunzător perioadei activității sale.

Reclamantul relevă, că prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 10/S-83/17 din 02 martie 2017 i s-a comunicat, că cererea prealabilă a fost expediată Inspectoratului General al Poliției, conform competenței, iar prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției nr. 34/3-S-64/17 din 09 martie 2017 i s-a comunicat, că perioada de activitate la care face referire, nu poate fi raportată la prevederile Hotărîrii Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar și

ale Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, în partea ce ține de calcularea vechimii în muncă cu avantaje.

Reclamantul solicită de a recunoaște ca fiind ilegale răspunsurile Ministerului Afacerilor Interne nr. 10/S-83/17 din 02 martie 2017 și Inspectoratului General al Poliției nr. 34/3-S-64/17 din 09 martie 2017;

A obliga pîrîtul să-i recalculeze vechimea în muncă pentru acordarea pensiei pe linia MAI pentru perioada din cadrul Izolatorului de detenție provizorie al Comisariatului de Poliție Raional Sîngerei din 24 februarie 2006 pînă la 16 mai 2008, ca perioadă de activitate cu avantaj, calculându-i-se două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, mun.Chișinău prin hotărârea din 08 iunie 2017 a admis parțial acțiunea.

A recunoscut ca fiind ilegale răspunsurile Ministerului Afacerilor Interne nr. 10/S-83/17 din 02 martie 2017 și Inspectoratului General al Poliției nr. 34/3-S-64/17 din 09 martie 2017.

A obligat Ministerul Afacerilor Interne să-i efectueze lui Sternițchi Ruslan recalcularea vechimii în muncă, cu includerea în aceasta a avantajelor de două luni pentru o lună în serviciu, pe perioada activității în cadrul Izolatorului de detenție provizorie al Comisariatului de Poliție Raional Sîngerei pentru perioada din 24 februarie 2006 pînă la 16 mai 2008.

În rest acțiunea s-a respins.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, în conformitate cu pct.8 lit.d) din Hotărîrea Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar, la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, corpului de ofițeri și subofițeri ai Poliției de Frontieră, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și a sistemului penitenciar se acordă două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu.

Prima instanță a notat, că entitatea în care a activat reclamantul, la caz, Izolatorul de detenție provizorie al Comisariatului de Poliție Raional Sîngerei, este destinată pentru paza și escortarea persoanelor reținute și arestate care face parte din organele afacerilor interne, și prin urmare, acesta urmează să beneficieze de calcularea vechimii în muncă cu avantaje pentru perioada de referință.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 12 decembrie 2017 a respins apelul declarat de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne și a menținut hotărîrea primei instanțe.

La 14 martie 2018 reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Danuța Tatiana a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele de judecată nu au luat în considerare faptul, că Izolatorul de detenție provizorie al Comisariatului de Poliție

Raional Sîngerei în care a activat intimatul nu este o subdiviziune a Departamentului Instituțiilor Penitenciare, fapt pentru care nu poate beneficia de calcularea vechimii în muncă cu înlesniri.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prevede că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată, că recursul a fost exercitat în termen în condițiile în care la materialele dosarului lipsesc date care ar atesta cu certitudine momentul comunicării către recurent a deciziei instanței de apel.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele de judecată nu au luat în considerare faptul, că Izolatorul de detenție provizorie al Comisariatului de Poliție Raional Sîngerei în care a activat intimatul nu este o subdiviziune a Departamentului Instituțiilor Penitenciare, fapt pentru care nu poate beneficia de calcularea vechimii în muncă cu înlesniri nu pot fi reținute, deoarece recurentul nu a prezentat probe în acest sens.

Intimatul și-a executat serviciul în izolator de detenție provizorie, beneficiind de dreptul la calcularea vechimii în muncă cu avantaje, calculându-i-se două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu, deoarece izolatorul de urmărire penală (izolatoarele de detenție provizorie) este entitate care cade sub incidența reglementărilor de la pct.8 al Hotărîrii Guvernului nr.78 din 21 februarie 1994.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).

Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*).

La acest capitol instanța de recurs reține, că recursul declarat nu este bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă, că recurentul a depus prezenta cerere de recurs după ce a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „*Levages Prestations Services*” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs

efectiv.

De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

A considera inadmisibil recursul declarat de reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Danuța Tatiana.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan